

ΛΟΓΟΠΟΠΑΣ

‘Η δὲ λογοποιία ἔστι σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων, ὃν ⟨πιστεύεσθαι⟩ βούλεται ὁ λογοποιῶν, ὁ δὲ λογοποιὸς τοιοῦτος τις, οὗτος ἀπαντήσας τῷ φίλῳ εὐθὺς καταβαλὼν τὸ ἥθος καὶ μειδιάσας ἐρωτῆσαι· ‘πόθεν σύ’; καὶ ‘λέγεις τί καὶ πῶς’; ‘ἔχεις περὶ τοῦδε εἰπεῖν καινόν’; καὶ ὡς ἐπιβαλὼν ἐρωτᾶν· ‘μὴ λέγεται τι καινότερον; καὶ μὴν ἀγαθά γέ ἔστι τὰ λεγόμενα’, καὶ οὐκ ἔάσας ἀποκρίνασθαι εἰπεῖν· ‘τί λέγεις; οὐδὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοὶ σε εὐωχῆσειν καινῶν λόγων’. καὶ ἔστιν αὐτῷ ἡ στρατιώτης ἡ παῖς ‘Ἀστείου τοῦ αὐλητοῦ ἡ Λύκων ὁ ἐργολάβος παραγεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, οὗ φησιν ἀκηκοέναι. αἱ μὲν οὖν ἀναφοραὶ τῶν λόγων τοιαῦται εἰσιν αὐτοῦ, ὃν οὐδεὶς ἀν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι. διηγεῖται δὲ τούτους φάσκων λέγειν, ὡς Πολυπέρχων καὶ ὁ βασιλεὺς μάχῃ νενίκηκε, καὶ Κάσσανδρος ἐζώγρηται· καὶ πάντα διεξιών πώς οἴεσθε πιθανῶς σχετλιάζειν λέγων· ‘δυστυχῆς Κάσσανδρος· ὃ ταλαιπωρος· ἐνθυμῇ τὸ τῆς τύχης; ἄλλ’ οὖν ἴσχυρὸς γενόμενος’. καὶ ἀν εἰπη τις αὐτῷ· ‘σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις’; φήσει τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν λόγον ἐπεντείνειν, καὶ πάντας συμφωνεῖν, ταῦτα γὰρ λέγειν περὶ τῆς μάχης· καὶ πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι. εἶναι δὲ ἐαντῷ καὶ σημεῖον, τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν· δρᾶν γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβληκότα· λέγει δέ, ὡς καὶ παρακήκοε παρὰ τούτοις κρυπτόμενόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἦδη πέμπτην ἡμέραν ἤκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὃς πάντα ταῦτα οἶδε. καὶ ‘δεῖ δέ’ αὐτόν σε μόνον εἰδέναι· πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε λέγων.

Γ (H)